

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Rijeci
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: P-652/2024-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Tamari Jugo Smoljanović, u parničnom predmetu tužitelja KAČIĆ I BRBORA, odvjetničko društvo j.t.d. Zagreb, Ulica Ivana Banjavčića 5, OIB: 71034689472, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Ladan, odvjetnik u Zagrebu, Metalčeva 5 protiv tuženika VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o. u stečaju, Vrbovsko, Tvornička ulica 31, OIB: 30557421377, kojeg zastupa punomoćnik Filip Grgurić, odvjetnik u Rijeci, Ante Starčevića 5, radi isplate 33.180,70 EUR s kamatom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 8. travnja 2025. u prisutnosti punomoćnika stranaka, objavljene 13. svibnja 2025.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o. u stečaju, Vrbovsko, Tvornička ulica 31, OIB: 30557421377 isplatiti tužitelju KAČIĆ I BRBORA odvjetničko društvo j.t.d., Zagreb, Ulica Ivana Banjavčića 5, OIB: 71034689472 iznos od 33.180,70 EUR zajedno sa zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 11. prosinca 2021. po stopi od 5,61% godišnje do 31. prosinca 2021., od 1. siječnja 2022. po stopi od 5,49% godišnje do 30. lipnja 2022., od 1. srpnja 2022. po stopi od 5,31% godišnje do 31. prosinca 2022., od 1. siječnja 2023. po stopi od 5,50% godišnje do 30. lipnja 2023., od 1. srpnja 2023. po stopi od 7,00% godišnje do 31. prosinca 2023., od 1. siječnja 2024. po stopi od 7,50% godišnje do 30. lipnja 2024., od 1. srpnja 2024. po stopi od 7,25% godišnje do 31. prosinca 2024., a od 1. siječnja 2025. po stopi od 6,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana.

II. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 2.457,18 EUR na ime prouzročenog parničnog troška zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 13. svibnja 2025. (dana donošenja presude) po stopi od 6,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 9. prosinca 2024. podnio tužbu pred ovim sudom protiv tuženika radi isplate iznosa od 33.180,70 EUR s kamatom. Obrazlaže da je tužitelj zastupao

tuženika u predmetu koji se pred Trgovačkim sudom u Rijeci vodio pod poslovnim brojem Povrv-268/2019 (potom P-610/2022, sada P-342/2024) po tužbi (prijedlogu za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave) tužitelja HRVATSKE ŠUME d.o.o. radi isplate 3.402.308,29 kuna, kao i po protutužbi tuženika radi utvrđenja da nije raskinut Ugovor o prodaji drvene sječke ili ogrjevnog drva od 14. prosinca 2015. Vrijednost predmeta spora u vezi protutužbenog zahtjeva je na ročištu održanom 30. lipnja 2021. u navedenom predmetu naznačena u iznosu od 212.625.000,00 kuna (odnosno u visini vrijednosti predmetnog Ugovora prema Dodatku ugovora od 15. veljače 2016.). Nad tuženikom je otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci broj St-598/2021-12 od 10. prosinca 2021. te je punomoć za zastupanje tuženika u navedenom predmetu prestala sukladno čl. 101. st. 2. ZPP-a. Tužitelj je, među ostalim, zastupao tuženika na ročištima u gore navedenom parničnom predmetu koja su održana 30. lipnja 2021. te 28. listopada 2021., a na kojim ročištima su izvođeni dokazi saslušanjem svjedoka. Budući se radi o pruženim uslugama odvjetnika u predmetu Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-268/2019 tijekom posljednjih šest mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka, a u svezi sa zaštitom i ostvarenjem prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu, sukladno čl. 156. st. 1. t. 2. Stečajnog zakona, tražbine tužitelja po osnovi zastupanja na dva navedena ročišta pripadaju u obveze stečajne mase. Prema Tarifi (Narodne novine broj 142/2012 i dr.) na snazi u vrijeme poduzimanja predmetnih radnji, kao i u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, za svako od dva navedena ročišta radi se o nagradi od 10000 bodova, što je prema tada važećoj vrijednosti boda od 10,00 kuna značilo da za zastupanje na ročištu održanom 30. lipnja 2021. tužitelju pripada nagrada u iznosu od 100.000,00 kuna, a za zastupanje na ročištu održanom 28. listopada 2021. također nagrada u iznosu od 100.000,00 kuna, tj. ukupno 200.000,00 kuna, što uvećano za PDV po stopi od 25% (50.000,00 kuna) iznosi sveukupno 250.000,00 kuna (tj. 33.180,70 EUR prema fiksnom tečaju konverzije). Stečajna upraviteljica tuženika, nakon što je prvotno priznala dugovanje po ovom osnovu, sada osporava predmetnu tražbinu tužitelja te je tužitelj prisiljen ustati s ovom tužbom radi zaštite svojih prava. Naime, nakon otvaranja stečaja tužitelj je dopisom od 16. veljače 2022., prilikom dostave spisa predmeta tuženiku, stečajnu upraviteljicu tuženika obavijestio o predmetnoj tražbini tužitelja po osnovi zastupanja na dva navedena ročišta, koje pripadaju u obveze stečajne mase u ukupnom iznosu od 250.000,00 kuna. Navedeno je utvrđeno u izvješću stečajne upraviteljice od 20. ožujka 2022. (na str. 12), kao i u izvješćima od 20. lipnja 2022., 24. rujna 2022. i 27. ožujka 2023. u kojima je stečajna upraviteljica tuženika u više navrata priznala tražbinu tužitelja. Međutim, nakon toga, iako predmetna tražbina nije podmirena, stečajna upraviteljica je prestala predmetnu tražbinu navoditi u izvješćima (tako izvješće od 2. srpnja 2024.) te je e-mail porukom od 3. prosinca 2024. neosnovano najednom otklonila zahtjev da predmetni troškovi zastupanja na ročištima 30. lipnja 2021. i 28. listopada 2021. godine ulaze u obveze stečajne mase. Predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu prije svega ističe kako je sukladno čl. 18. st. 3. Zakona o odvjetništvu odvjetnik dužan stranci izdati račun nakon izvršene usluge. U slučaju otkaza ili opoziva punomoći odvjetnik je dužan izdati račun u roku od 30 dana od dana otkaza ili opoziva punomoći. Nesporno je kako je punomoć pravnog prednika (VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o.) prestala sukladno čl. 101. st. 2. ZPP-a, odnosno danom otvaranja stečajnog postupka 10. prosinca 2021. Zbog

navedenog, tužitelj je bio u obvezi izdati račun za izvršene odvjetničke usluge što nije učinio. Da je tužitelj tuženiku izdao račun za izvršene odvjetničke usluge, bio bi dužan svoju spornu tražbinu ostvarivati (a koju tražbinu ovdje tuženik osporava u cijelosti) u ovršnom postupku podnošenjem prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, a ne u parničnom postupku kako ovom slučaju pogrešno čini. Stoga, tuženik prvotno ističe nedostatak pravnog interesa tužitelja za vođenjem predmetnog postupka s obzirom da je svoja prava dužan ostvarivati u ovršnom postupku a ne u parničnom postupku. Stoga predlaže odbaciti tužbu.

2.1. Nadalje, odredbom čl. 156. st. 1. t. 3. Stečajnog zakona propisano je da u ostale obveze stečajne mase spadaju tražbine odvjetnika za pružene usluge tijekom posljednjih šest mjeseci prije otvaranja stečajnoga postupka, ali samo u svezi sa zaštitom i ostvarenjem prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu.

2.2. Tužitelj je kao punomoćnik pravnog prednika ovdje tuženika u parničnom postupku koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Rijeci pod poslovnim brojem Povrv-268/2019 (kasnije nakon prekida postupka i prijave tražbine vjerovnika u stečajnom postupku koji se vodi nad ovdje tuženikom pod poslovnim brojem P-610/2022, sada P-342/2024) podnio protutužbu radi utvrđenja (da Ugovor između HRVATSKIH ŠUMA d.o.o. kao ovrhovoditelja/tužitelja i VRBOVSKO ENERGIJA d.o.o. nije raskinut). Navedeni postupak još nije pravomoćno u cijelosti okončan, međutim pravomoćna je točka II. presude Trgovačkog suda u Rijeci pod poslovnim brojem P-610/2022 od 20. studenog 2023. kojom je protutužbeni zahtjev na utvrđenje ovdje tuženika odbijen. Iz navedenog proizlazi kako je protutužba koju je potpuno nepotrebno podnio ovdje tužitelj kao punomoćnik ovdje tuženika odbijena, što znači da navedena radnja nipošto nije bila, niti je mogla biti, učinjena u korist stečajne mase tj. u korist ovdje tuženika. Dakle, niti su prava stečajnog dužnika na bilo koji način zaštićena, niti su ikakva dužnikova prava koja ulaze u stečajnu masu zaštićena, niti se navedenim radnjama povećala stečajna masa. Dapače, stečajna masa se čak umanjila. Tuženik ističe kako je u ponovljenoj prvostupanjskoj presudi od 27. studenog 2024. (koja još nije pravomoćna) utvrđeno postojanje tražbine tužitelja HRVATSKE ŠUME d.o.o. kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 541.612,16 EUR. Dakle, da ovdje tužitelj kao punomoćnik prednika ovdje tuženika inicijalno nije prigovarao rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave opisane u prethodnoj točki, tada bi tražbina koju bi tužitelj u tom postupku (HRVATSKE ŠUME d.o.o.) prijavio u stečajnom postupku iznosila 451.563,91 EUR s pripadajućim zakonskim kamatama uvećano za odmjerene troškove postupka u iznosu od 834,49 EUR i predvidive troškove u iznosu od 7,63 EUR. Zbog navedenog, a s obzirom da je upravo zbog pružanja usluga odvjetničkog zastupanja i radnji ovdje tužitelja tražbina HRVATSKIH ŠUMA d.o.o. veća nego da tužitelj kao raniji punomoćnik ovdje tuženika nije poduzimao apsolutno nikakve radnje, proizlazi da radnje i usluge odvjetničkog zastupanja koje je ovdje tužitelj izvršio u posljednjih 6 mjeseci do dana otvaranja stečajnog postupka nipošto nisu bile korisne za stečajnu masu odnosno ovdje tužitelja.

2.3. Nadalje, ako bi sud smatrao kako su radnje ovdje tužitelja učinjene u korist stečajne mase (a nisu), tuženik samo opreza radi ističe kako je u presudi Trgovačkog suda u Rijeci od 27. studenog 2024. sud u točki 27. obrazloženja naveo „da je od podneska-protutužbe ovdje tužitelja od 22.svibnja 2022. sud uzeo u obzir vrijednost predmeta spora po protutužbi od 100.000,00 kuna/13.172,28 EUR, pa da je ukupna vrijednost predmeta spora od tada do otvaranja stečajnog postupka nad

tuženikom iznosila 3.502.308,29 kuna/464.838,19 EUR“ (suprotno navodima ovdje tužitelja kako je vrijednost predmeta spora u vezi protutužbenog zahtjeva naznačena u iznosu od 212.625.000,00 kuna s obzirom da sud rješenjem uopće nije utvrdio vrijednost predmeta spora). Kada bi vrijednost predmeta spora po protutužbi zaista i bila utvrđena na iznos od 212.625.000,00 kuna/28.220.187,14 EUR (a nije), tada bi radnje ovdje tužitelja čak i bile štetne za stečajnu masu s obzirom da je punomoćnik tuženika (ovdje tužitelj) na ročištu dana 30. lipnja 2021. izjavio kako se ne protivi vrijednosti predmeta spora po protutužbi. Predlaže odbaciti tužbu, podredno odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Sud je izveo dokazni postupak uvidom u dokumentaciju koja je priložena spisu i navedena dalje u obrazloženju utvrđujući odlučne činjenice savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23.).

4. Na temelju izvedenog dokaznog postupka sud utvrđuje slijedeće:

5. Tužbeni zahtjev odnosi se na plaćanje odvjetničkih usluga u ukupnom iznosu od 33.180,70 EUR (200.000,00 kuna uvećano za PDV od 50.000,00 kuna) sa zakonskom zateznom kamatom od 11. prosinca 2021. do isplate. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. U konkretnom slučaju riječ je o potraživanju za obavljene usluge zastupanja tuženika od strane tužitelja, kao odvjetnika. Sukladno odredbi čl. 18. st. 1. Zakona o odvjetništvu ("Narodne novine" broj 9/94., 117/08., 50/09., 75/09., 18/11. i 126/21.) odvjetnici imaju pravo na nagradu za svoj rad te na naknadu troškova u svezi s obavljenim radom sukladno tarifi koju utvrđuje i donosi Komora uz suglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa. Stranku kao punomoćnik može zastupati samo odvjetnik, ako zakonom drugačije određeno sukladno čl. 89.a st. 1. ZPP-a.

7. Među strankama nije sporno da je tužitelj zastupao tuženika u predmetu koji se vodio pred ovim sudom pod poslovnim brojem Povrv-268/2019 (potom P-610/2022, sada P-342/2024) po tužbi (prijedlogu za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave) tužitelja HRVATSKE ŠUME d.o.o. radi isplate 3.402.308,29 kuna (prijedlog i rješenje o ovrsi na stranici 6-9 spisa), kao i po protutužbi tuženika radi utvrđenja da nije raskinut Ugovor o prodaji drvene sječke ili ogrjevnog drva od 14. prosinca 2015. (protutužba na stranici 32-33 spisa). Nije sporno da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak na temelju rješenja ovoga suda poslovni broj St-598/2021-12 od 10. prosinca 2021. (rješenje na stranici 110-113 spisa) te da je punomoć pravnog prednika (VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o.) prestala sukladno čl. 101. st. 2. ZPP-a, odnosno danom otvaranja stečajnog postupka 10. prosinca 2021. Budući da navedene činjenice među strankama nisu sporne, ne treba ih dokazivati sukladno odredbi čl. 221. st. 1. ZPP-a.

8. Tuženik je prije svega predložio odbacivanje tužbe navodeći da je tužitelj bio dužan izdati račun za pružene odvjetničke usluge te svoju tražbinu u tom slučaju ostvarivati u ovršnom postupku. Nije sporno da tužitelj tuženiku nije izdao račun pa stoga ima pravni interes postaviti kondemnatorni tužbeni zahtjev.

8.1. Nadalje, sporno jest je li tuženik dužan platiti tužitelju utuženi iznos s obzirom na tuženikove navode da je tužitelj kao punomoćnik prednika tuženika nepotrebno podnio protutužbu u navedenom predmetu, koja je pravomoćno odbijena

pa smatra da ta radnja nije učinjena u korist stečajne mase. Tuženik također navodi da prava stečajnog dužnika nisu bila zaštićena, niti se navedenim radnjama povećala stečajna masa, već se umanjila.

9. Punomoć je vrsta ugovora o nalogu. Potpisivanjem punomoći odvjetnik i stranka sklapaju ugovor o nalogu pa se prava i obveze odvjetnika i stranke uređuju tim institutom. Sukladno odredbi čl. 763. ZOO-a obvezuje i ovlašćuje nalogoprimac poduzimati za račun nalogodavca određene poslove. Nadalje, odredba čl. 773. st. 1. ZOO-a propisuje da je nalogodavac dužan naknaditi nalogoprimcu, čak i ako njegov trud bez njegove krivnje nije imao uspjeha, sve potrebne troškove što ih je učinio za izvršenje naloga s kamatom od dana kada su učinjeni.

9.1. U konkretnom slučaju nije sporno da je tuženik kao nalogodavac ovlastio tužitelja-odvjetnika kao nalogoprimca da ga zastupa u sporu koji se pred Trgovačkim sudom u Rijeci vodio pod poslovnim brojem Povrv-268/2019 (potom P-610/2022, sada P-342/2024). Nalog odnosno punomoć glasi na zastupanje, odnosno poduzimanje svih radnji do završetka postupaka koje tuženik vodi pred sudom.

9.2. Nadalje, odredbom čl. 776. st. 1. ZOO-a propisano je da je nalogodavac dužan isplatiti nalogoprimcu naknadu nakon obavljenog posla. Nije sporno da je punomoć pravnog prednika tuženika (VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o.) prestala sukladno čl. 101. st. 2. ZPP-a, odnosno danom otvaranja stečajnog postupka 10. prosinca 2021. Završetkom zastupanja odvjetnik kao nalogoprimac ima pravo od stranke zahtijevati naknadu odnosno nagradu za obavljeni posao. Isto tako sukladno Tbr. 48/5 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22., 126/22. i 138/23.) naplata odvjetničke usluge u svim postupcima, osim kaznenim ili prekršajnim, dopijeva okončanjem ovršnog postupka ili pravomoćnim okončanjem postupka ukoliko se ne provodi ovrha, otkazom punomoći, opozivom punomoći ili raskidom ugovora o zastupanju.

10. Tužitelj traži isplatu nagrade za zastupanje tuženika u predmetu koji se pred ovim sudom vodio pod poslovnim brojem Povrv-268/2019 i to za zastupanje na dva ročišta 30. lipnja 2021. te 28. listopada 2021. Uvidom u zapisnike s navedenih ročišta (stranica 36-42 i 50-57 spisa) sud je utvrdio da je na tim ročištima bio prisutan tužitelj kao punomoćnik tuženika te da su na tim ročištima izvođeni dokazi saslušanjem svjedoka. Uvidom u navedene zapisnike sud je utvrdio da je na navedenim ročištima bio prisutan i tadašnji zastupnik po zakonu tuženika Darko Prodan. Stoga sud utvrđuje da je tužitelj u navedenim postupku ispunio svoju ugovornu obvezu, odnosno da je zastupao tuženika na ročištima za koje traži naknadu.

11. Nadalje, tuženik se poziva na odredbu čl. 156. st. 1. t. 3. Stečajnog zakona te ističe da radnje i usluge odvjetničkog zastupanja koje je obavio tužitelj nisu bile korisne za stečajnu masu odnosno tuženika.

11.1. Odredbom čl. 156. st. 1. t. 3. Stečajnog zakona propisano je da u ostale obveze stečajne mase spadaju tražbine odvjetnika za pružene usluge tijekom posljednjih šest mjeseci prije otvaranja stečajnoga postupka u svezi sa zaštitom i ostvarenjem prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu.

11.2. Predmetni postupak pred Trgovačkim sudom u Rijeci vodio se po tužbi tužitelja HRVATSKE ŠUME d.o.o. protiv tuženika radi isplate 3.402.308,29 kuna s kamatom te po protutužbi tuženika radi utvrđenja da nije raskinut Ugovor o prodaji drvene sječke ili ogrjevnog drva od 14. prosinca 2015. Nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom na temelju rješenja ovoga suda poslovni broj St-598/2021

od 12. travnja 2022. u kojem postupku je osporena tužiteljeva tražbina u iznosu od 5.110.874,91 kuna, postupak se nastavio voditi radi utvrđenja postojanja tražbine drugog višeg isplatnog reda tužitelja u iznosu od 5.110.874,91 kuna. Tužitelj je kao punomoćnik tuženika u tom predmetu pokušao otkloniti utuženu novčanu obvezu pa stoga nema dvojbe da su pružene usluge tužitelja kao odvjetnika bile u vezi sa zaštitom i ostvarenjem prava stečajnog dužnika koja ulaze u stečajnu masu. To potvrđuje i činjenica da je stečajna upraviteljica tuženika nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, osporila tražbinu vjerovnika Hrvatske šume d.o.o. Isto tako, stečajna upraviteljica tuženika je nakon otvaranja stečajnog postupka preuzela i nastavila postupak i po protutužbi, što među strankama nije sporno.

11.3. Stoga sud utvrđuje neosnovanim tuženikove navode da radnje i usluge odvjetničkog zastupanja koje je tužitelj pružio tuženiku u posljednjih šest mjeseci prije otvaranja stečajnoga postupka nisu u svezi sa zaštitom i ostvarenjem prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu.

12. Tuženikovi navodi da nije dužan platiti naknadu tužitelju iz razloga što je pravomoćno odbijen kao neosnovan protutužbeni zahtjev na utvrđenje da nije raskinut Ugovor o prodaji drvene sječke (odluka Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-5436/2024-2 od 21. svibnja 2024. na stranici 144-150 spisa te presuda ovoga suda P-610/2022-67 od 20. studenog 2023. na stranici 151-161 spisa) su također neosnovani. To iz razloga što je u konkretnom slučaju riječ o obveznopravnom odnosu između pružatelja usluge (odvjetnika) i naručitelja usluge (klijenta) te je stoga bitno utvrditi je li određena usluga naručena i je li pružena te se na taj odnos primjenjuje ranije citirane odredbe Zakona o obveznim odnosima (čl. 763.-784.), Zakona o odvjetništvu te odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa, "Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22. i 126/22.). Kako je naprijed navedeno, nije sporno da je tuženik od tužitelja naručio uslugu zastupanja, kao i da je tužitelj tuženiku pružio uslugu zastupanja na ročištima 30. lipnja 2021. te 28. listopada 2021. Stoga je tuženik, neovisno o tome što je protutužbeni zahtjev koji je postavio tužitelj kao punomoćnik tuženika u navedenom predmetu pravomoćno odbijen, dužan tužitelju platiti naknadu za pruženu uslugu.

13. Sporna je i visina tužbenog zahtjeva.

14. Tužitelj ima pravo na obračun troškova sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tarifnim brojem 43. st. 1. određeno je da odmjeravanje i naplata troškova na teret protivne stranke ne utječe na obračun troškova između odvjetnika i stranke za izvršeni rad i izdatke u vezi s izvršenim radom.

14.1. Uvidom u predmet ovoga suda poslovni broj Povrv-268/2019 (potom P-610/2022, sada P-342/2024) sud je utvrdio da je vrijednost predmeta spora u vrijeme kada je tužitelj pružio odvjetničke usluge tuženiku (30. lipnja 2021. i 28. listopada 2021.) iznosila po tužbi 3.402.308,29 kuna te po protutužbi 212.625.000,00 kuna (odnosno u visini vrijednosti ugovora prema Dodatku Ugovora od 15. veljače 2016.), odnosno ukupno 216.027.308,29 kuna.

14.2. Tuženik je u tom predmetu protutužbu podnio 27. travnja 2020. Budući da tuženik u protutužbi nije utvrdio vrijednost predmeta spora, tužitelj je tome prigovorio te je predložio da sud odredi vrijednost predmeta spora uzimajući u obzir vrijednost ugovora koji je predmet protutužbe. Stoga je tuženik na ročištu održanom 30. lipnja 2021. (zapisnik na stranici 36 spisa) označio vrijednost predmeta spora po

protutužbi u iznosu od 212.625.000,00 kuna s obzirom da je to vrijednost Ugovora prema Dodatku Ugovora o prodaji drvne sječke ili ogrjevnog drva od 15. veljače 2016. (Ugovor i Dodatak Ugovoru na stranici 94-103 spisa).

14.3. Prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa, "Narodne novine" 142/2012 i dr.), koja je bila na snazi u vrijeme poduzimanja predmetnih radnji, kao i u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, za svako od dva navedena ročišta određena je nagrada od 10000 bodova, što je prema tada važećoj vrijednosti boda od 10,00 kuna značilo da za zastupanje na ročištima 30. lipnja 2021. i 28. listopada 2021. tužitelju pripada nagrada u iznosu od po 100.000,00 kuna. Stoga je tužitelj osnovano zatražio nagradu za zastupanje na tim ročištima u iznosima od po 13.272,28 EUR (100.000,00 kuna, odnosno ukupno 26.544,56 EUR) uvećano za PDV u iznosu od 6.636,14 EUR sukladno Tbr. 9/1 i Tbr. 42. Tarife.

15. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da je tuženik tužitelju kao odvjetniku dao punomoć za zastupanje u navedenom predmetu, kao i da je tužitelj tuženiku pružio odvjetničke usluge čije plaćanje traži ovom tužbom, koje tuženik nije platio. Tuženik je kao opunomoćitelj dužan tužitelju platiti nagradu za njegov rad sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika te sukladno čl. 18. st. 1. Zakona o odvjetništvu. Stoga je sud primjenom odredbi čl. 9. i 358. ZOO-a te čl. 18. st. 1. Zakona o odvjetništvu, tužitelju dosudio zatraženu glavniciu u iznosu od 33.180,70 EUR (t. I. izreke presude).

16. Tuženik je pao u zakašnjenje jer nije ispunio obvezu u roku određenom za ispunjenje sukladno čl. 183. st. 1. ZOO-a. Na temelju odredbe čl. 29. st. 1. i 2. istog Zakona, dužnik koji zakasni sa ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom pa je sud tužitelju dosudio i kamate (t. I. izreke presude).

17. Sud je na ročištu održanom 8. travnja 2025. odbio kao suvišne dokazne prijedloge za saslušanje stranaka budući da je riječ o pravnom pitanju.

18. Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Budući da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, dužan je tužitelju nadoknaditi parnične troškove. Stoga je sud tužitelju, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 33.180,70 EUR, priznao parnični trošak u iznosu od 2.457,18 EUR (t. II. izreke presude). Tužitelj ima pravo na naknadu parničnog troška koji se odnosi na trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 173,23 EUR i na presudu u iznosu od 346,45 EUR sukladno Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18. i 51/23.) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23.) te na trošak zastupanja po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa, "Narodne novine" broj 138/23.) budući da je tužitelja zastupao odvjetnik, koji se sastoji od troška sastava tužbe u iznosu od 500,00 EUR sukladno Tbr. 7/1, troška sastava obrazloženog podneska od 10. ožujka 2025., kojim se očituje na tuženikove navode iz odgovora na tužbu u iznosu od 500,00 EUR sukladno Tbr. 8/1, troška sastava podneska od 29. siječnja 2025., kojim traži odobrenje od suda za podnošenje očitovanja u iznosu od 50,00 EUR sukladno Tbr. 8/4, troška zastupanja na ročištu 8. travnja 2025. u iznosu od 500,00 EUR sukladno Tbr. 9/1, što ukupno iznosi 1.550,00 EUR uvećano za PDV u iznosu od 387,50 sukladno Tbr. 42.

18.1. Odredba čl. 151. st. 3. ZPP-a propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka. O zateznim kamatama na iznos parničnih troškova sud odlučuje na zahtjev

stranke. Budući da je takav zahtjev tužitelj postavio u zahtjevu za naknadu parničnog troška, to je sud odlučio kao u točki II. izreke presude.

Rijeka, 13. svibnja 2025.

Sutkinja
Tamara Jugo Smoljanović

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LIJEKA:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave na e-oglasnoj ploči, a u slučaju da nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu (čl. 348. st. 1. ZPP-a).

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti (čl. 352. st. 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30877-7263e**

Kontrolni broj: **041bc-5fff5-35c93**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.